

श्रीतकः

श्रीगगः, त्रि, (श्रीं गच्छतीति । गम् + उः ।)
द्रुतगामी । यथा,—

“हरिते रोगोऽनुतापः शयानामीतिभिश्च
विध्वंसः ।

कपिले श्रीगगसत्वन्नेच्छ्वंसोऽथ दुर्भिक्षम् ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

वायौ, पुं । इत्यमरे आशुगशब्ददर्शनात् ॥
(यथा, महाभारते । ३ । ३ । २५ ।

“मनः सुपर्णो भूताभिः श्रीगगः प्राण-
धारणः ॥”)

श्रीगगामी, [न्] त्रि, आशुगमनशीलः । श्रीं
गच्छतीत्यर्थे श्रीगशब्दपूर्वकगमधातोर्णिन्-
प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

श्रीप्रचेतनः, पुं, (श्रीं चेततीति । चित् + ल्युः ।)
कुङ्कुरः । इति शब्दमाला ॥ द्रुतचेतनायुक्ते, त्रि

श्रीप्रजन्मा, [न्] पुं, (श्रीं जन्म यस्य ।) करञ्ज-
विशेषः । कौटाकरञ्ज इति भाषा । यथा,—

“पूतीकः पांशुलः पीष्टा श्रीप्रजन्मा कुट्टि-
कृत् ॥”

इति शब्दचन्द्रिका ॥

श्रीप्रपुष्पः, पुं, (श्रीं पुष्पं यस्य ।) अगस्त्य-
वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीप्रवेधी, [न्] पुं, (श्रीं विधतीति । विध
क्लिदीकरणे + णिनिः ।) क्षिप्रशरवेधकर्त्ता ।

तत्पठ्यायः । लघुहस्तः २ । इति हेमचन्द्रः ॥
श्रीप्रा, स्त्री, दन्तीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीप्रीयं, त्रि, द्रुतसम्बन्धि । श्रीप्रभवम् । श्री-
शब्दात् श्रीप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥

श्रीतं, स्त्री, (श्री + क्तः गती + क्तः । “द्रवमूर्ति-
स्पर्शयोः श्यः ।” ६ । १ । २४ । इति सम्प्रसार-
णम् । “हलः ।” ६ । ४ । २ । इति दीर्घः ।)

हिमगुणः । इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः । ११ । ११४ ।
“उष्णे वर्षन्ति शीते वा मारुते वाति वा भयम् ।
न कुर्वीतात्मनस्त्राणं गोरक्षत्वा तु यत्कृतः ॥”)

जलम् । इति शब्दमाला ॥ त्वचम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥ श्रीतं तुषारवानोरवहुवारद्वेषु
च इति भरतधृताजयः ॥

श्रीतः, पुं, (श्री + क्तः ।) वेतसवृक्षः । बहुवारक-
वृक्षः । इत्यमरः ॥ अशनपर्णी । इति शब्द-
रत्नावली ॥ पर्यटः । निम्बः । कर्पूरः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ हिम ऋतुः । अस्य विवरणं
हेमन्तशब्द द्रष्टव्यम् ॥

श्रीतः, त्रि, (श्री + क्तः ।) शीतलः । इत्यमरः ॥
(यथा, महाभारते । ३ । १६८ । ५० ।

“श्रीतस्तत्र सुखी वायुः सुगत्यो जीवनः शुचिः ॥
सर्व्वरत्नविचित्रा च भूमिः पुष्पविभूषिता ॥”)

चलसः । इति मेदिनी ॥ कथितः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥ शीतलद्रव्यगुणाः । पित्त-
नाशित्वम् । बलकफवायुकारित्वम् । गुरुत्वञ्च ।
इति राजवल्लभः ॥

शीतकः, पुं, (शीत + स्वार्थे कन् ।) शीतकालः ।
सुस्थितः । दीर्घं सुव्री । इति मेदिनी ॥ अशन-

श्रीतगुः

पर्णी । इति शब्दरत्नावली ॥ वृक्षिकः । इति
शब्दमाला ॥ (दिग्गविशेषः । यथा, बृहत्-
संहितायाम् । १४ । २७ ।

माणहलङ्घनकोहलशीतकमाण्डव्यभूत-
पुराः ॥”)

शीतकरः, पुं, (शीतः शीतलः करो यस्य ।)
चन्द्रः । इति हिमकरशब्ददर्शनात् ॥ (यथा,
बृहत्संहितायाम् । ४ । २८ ।

“भस्मनिभः पक्ष्मोऽरुणमूर्तिः
शीतकरः किरणैः परिहीणः ॥”)

शीतलपाणिशुक्ते शीतकारिणि च त्रि ॥
शीतकषायः, पुं, (शीतस्य कषायः ।) हिम-
कषायः । यथा,—

“सुखं द्रव्यफलं सम्यक् षडभिर्जलपलेः भुतम् ।
शर्व्वरीमुषितः स स्याद्विमशीतकषायकः ॥”)

इति वैद्यकम् ॥
शीतकालः, पुं, (शीतस्य कालः ।) हिम ऋतुः ।
स तु भयङ्गायणपौषमासइयकालात्मकः । तत्-
पठ्यायः । शीतकः २ । इति मेदिनी ॥ हेमन्तः
३ । इत्यमरः ॥ मङ्गः ४ । इति जटाधरः ॥
हेमन्तः ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ यथा,—

“कूपोदकं वटच्छाया श्यामा स्त्री इष्टकागृहम् ।
शीतकाले भवेदुष्णं उष्णकाले च शीतलम् ॥”

इति चाणक्यम् ॥
शीतकिरणः, पुं, (शीतं शीतलं किरणं यस्य ।)
चन्द्रः । यथा,—

“कान्ते कोऽयमुदेति शीतकिरणो जातः
कुतो वारिधौ

कस्ते सुन्दरि सोदरः करमहो दत्ते त्वदीये
स्तने ।

धन्या त्वं युवती सती कुलवती भ्रातापि धन्य-
स्तव

इत्थं श्रीपरिहासकेलिकलया मुग्धो हरिः पातु
वः ॥”

इत्युद्धटः ॥
शीतकुम्भः, पुं, करवीरः । इति रत्नमाला ॥
शीतकुम्भो, स्त्री, जलजह्वलविशेषः । शीतली-
होप् इति भाषा । यथा,—

“शीतली शीतकुम्भो च शुक्रपुष्पा जलोद्भवा ।”
इति रत्नमाला ॥

शीतकृच्छः, पुं, व्रतविशेषः । यथा । “यदा तु शीतं
चीरादि पीयते तदा शीतकृच्छः ।

“ब्राह्मं शीतं पिबेत्तथैव ब्राह्मं शीतं पयः पिबेत् ।
ब्राह्मं शीतं घृतं पीत्वा वायुभयः परब्रह्मम् ॥”

इति यमस्मरणात् । इति मिताचरा ॥
शीतचारं, स्त्री, (शीतः चारो यस्य ।) श्वेत-
टङ्कणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

शीतगन्धः, स्त्री, (शीतो गन्धो यस्य ।) श्वेत-
चन्दनम् । इति । राजनिर्घण्टः ॥

शीतगुः, पुं, (शीता गौः किरणो यस्य ।) चन्द्रः ।
इति बोपदेवः ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे । १० ।

“भुजङ्गकुण्डली श्वेतशशिशुभ्रांशुशीतगुः ॥”)

श्रीतलं

शीतचम्पकः, पुं, दर्पणम् । प्रदीपः इति मेदिनी-
शब्दरत्नावली ॥

शीतपर्णी, स्त्री, (शीतं पर्णं यस्याः ।) डीप् ।)
भर्कपुष्पिका । इति रत्नमाला ॥ भर्कहुली इति
भाषा ॥

शीतपल्लवा, स्त्री, (शीतं पल्लवं यस्याः ।) भूमि-
जम्बुः । इति रत्नमाला ॥

शीतपाकिनो, स्त्री, (शीते पाकोऽस्या अस्तीति ।
इनिः ।) काकोली । इति शब्दमाला ॥ महा-
समङ्गा । इति राजनिर्घण्टः ॥

शीतपाकौ, स्त्री, (शीते पाको यस्याः ।) डीप् ।)
वाद्यालकः । इति शब्दरत्नावली ॥ काकोली ।
इति रत्नमाला ॥ गुञ्जा । इति राजनिर्घण्टः ॥

शीतपुष्पं, स्त्री, (शीतं पुष्पं यस्य ।) परिपेलम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

शीतपुष्पः, पुं, (शीतं पुष्पं यस्य ।) शिरीषवृक्षः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

शीतपुष्पकं, स्त्री, (शीतं पुष्पमिव । कन् ।) शैले-
यम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

शीतपुष्पकः, पुं, (शीतं पुष्पं यस्य ।) बहुव्रीहौ
कन् । भर्कवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शीतपुष्पा, स्त्री, (शीतं पुष्पं यस्याः ।) अति-
वला । इति राजनिर्घण्टः ॥

शीतप्रभः, पुं, (शीता प्रभा यस्य ।) कर्पूरः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ शीतलप्रभायुक्ते, त्रि ॥

शीतप्रियः, पुं, (शीतः प्रियो यस्य ।) पर्यटः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

शीतफलः, पुं, (शीते फलं यस्य ।) उडु, स्वरः ।
शैलुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शीतबला, स्त्री, महासमङ्गा । इति राजनिर्घण्टः ॥
शीतभानुः, पुं, (शीतो भानुर्यस्य ।) चन्द्रः । इति
शब्दरत्नावली ॥

शीतभीरुः, स्त्री, (शीताभीरुः ।) मल्लिका ।
इत्यमरः । शीतभीते, त्रि ॥

शीतमञ्जरी, स्त्री, (शीता मञ्जरी यस्याः ।)
शेफाली । इति राजनिर्घण्टः ॥

शीतमयूखः, पुं, (शीतो मयूखो यस्य ।) चन्द्रः ।
कर्पूरः । इति मेदिनी ॥

शीतमरीचिः, पुं, (शीता मरीचिर्यस्य ।) चन्द्रः ।
कर्पूरः । इति शब्दरत्नावली ॥

शीतमूलकं, स्त्री, (शीतं मूलं यस्य ।) बहुव्रीहौ
कन् ।) उशीरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

शीतलमूलयुक्ते, त्रि ॥
शीतरम्यः, पुं, (शीते रम्यः ।) प्रदीपः । इति
जटाधरः ॥ शीतरमणीये, त्रि ॥

शीतरश्मिः, पुं, (शीतो रश्मिर्यस्याः) चन्द्रः । यथा,
“हिलिः सूर्य्यचन्द्रमा । शीतरश्मिः ।”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥
कर्पूरश्च ॥ चन्द्रसंज्ञक इति दर्शनात् ॥

शीतलं, स्त्री, (शीतं लातीति । ला + कः ।) पुष्प-
कासीसम् । शैलजम् । मलयोद्भवम् । तत्तु
चन्दनम् । इति मेदिनी ॥ पञ्चकम् । मौक्तिकम् ।